

Om udsendelse af skriftlig meddelelse om skelafsætning ved udskillelse af ældre offentlig vej (ejendomsberigtigelse)

I forbindelse med fastlæggelse af eksisterende vejgrænser ved udskillelse af en ældre offentlig vej valgte landinspektør L at give de pågældende ejere skriftlig meddelelse om skelafsætningen, og give dem en frist på 4 uger til at forlange skellet påvist, jf. § 3, stk. 2, nr. 1, i bekendtgørelse om matrikulære arbejder.

Såvel klageren som de to andre tinglyste ejere af en landbrugsejendom, som grænser op til den offentlige vej, modtog ikke landinspektørens skriftlige meddelelse om skelafsætningen.

På baggrund af landinspektørens forklaring sammenholdt med de fremlagte brevkopier og den fremlagte udskrift udvisende ejere af ejendommene og disses adresser lagde nævnet til grund, at landinspektøren havde udsendt meddelelse til grundejerne langs vejen om den foretagne skelafsætning, herunder til såvel klageren som de to andre tinglyste ejere af landbrugsejendommen.

Nævnet fandt, at landinspektørens udsendelse var sket på en almindeligt anvendt måde og på forsvarlig vis. I den forbindelse bemærkes, at der ikke i bekendtgørelse om matrikulære arbejder eller andre steder er fastsat krav om, at landinspektøren skal sikre sig bevis for, at meddelelsen om skelafsætningen er kommet frem til grundejerne, når landinspektøren vælger at give grundejerne skriftlig meddelelse om skelafsætningen efter reglen i bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 1.

Landinspektørnævnet fandt heller ikke grundlag for at kritisere, at landinspektøren ikke afmærkede samtlige skelpunkter mellem vejen og det omhandlede dyrkningsareal under klagerens landbrugsejendom, da landinspektøren i overensstemmelsen med den administrative praksis, som er beskrevet i afsnit 17.2.1. i vejledning nr. 46 af 18. april 2001 om matrikulære arbejder, kunne forvente, at afmærkningskravet kunne fraviges.

Endelig kunne nævnet ikke følge klageren i dennes påstand om, at forvaltningslovens § 19 var overtrådt, hvis landinspektørers arbejde for offentlige myndigheder er omfattet af forvaltningsloven. Forvaltningsloven omfatter imidlertid ikke landinspektører, da de ikke udgør en del af den offentlige forvaltning.

Landinspektøren blev frifundet.

I Landinspektørnævnets sag nr. 311-00015: A klager over landinspektør L, afsagde nævnet den 16. december 2008 følgende

KENDELSE:

I et brev af 20. juli 2007 og senere e-post har A klaget over landinspektør L vedrørende manglende iagttagelse af bl.a. bestemmelsen i § 3, stk. 2, i den dagældende bekendtgørelse om matrikulære arbejder vedrørende underretning og indhentelse af erklæring fra ejere af ejendomme, hvorfra overføres areal til offentlig vej. Klagen har baggrund i, at landinspektøren ved ejendomsberigtigelse udskilte kommunevejen i Kommune fra bl.a. matr.nr. 64, der er en del af landbrugsejendommengård, tilhørende klageren A samt B og C.

I brevet af 20. juli 2007 står der bl.a.:

” Jeg skal hermed klage over, at landinspektør L, Landinspektørerne A/S, i forbindelse med en sag omvej efter min vurdering har overtrådt en række bestemmelser i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 291 af 25. april 2005 om matrikulære arbejder.

I februar 2007 modtager alle ejere af jordarealer langsvej kopi af et brev af 31. januar 2007 fra Kort- & Matrikelstyrelsen om registrerede ændringer i matriklen. Heraf fremgår blandt andet, at et af vore arealer (matr.nr. 64 af) er reduceret med en bræmme af en gennemsnitlig bredde på 2 m langsvej, i alt 203 kvm.

På forespørgsel oplyser landinspektør L efterfølgende, at matrikelændringen beror på en generel rundskrivelse fra hende til alle jordejere langsvej i november 2004 – et brev jeg ikke ser at skulle have modtaget på daværende tidspunkt. Andre ejere har modtaget brevet, hvori landinspektøren oplyser om, at man efter aftale med Kommune har til hensigt at nyopmålevej i den kommende tid, samt om forskellige tekniske og juridiske detaljer i den forbindelse, herunder om ejererklæringer ved skelændringer. Brevet giver ikke umiddelbart indtryk af at skulle legitimere, at der herefter vil kunne inddrages arealer til vejformål langsvej uden videre formaliteter. Idet skellene på de aktuelle strækninger afvej blev anset for ret uproblematisk, reagerede ingen på brevet fra landinspektør L i november 2004. Brevet giver umiddelbart indtryk af alene at være en underretning om landmålearbejde i området i den kommende tid, jf. § 44 i lovbekendtgørelse nr. 494 af 12. juni 2003 om udstykning og anden registrering i matriklen.

Landinspektør L har på intet tidspunkt efterfølgende involveret ejerne i sagen. Heller ikke Kommune har på noget tidspunkt foretaget partshøring i sagen i henhold til Forvaltningslovens § 19.

Landinspektør L har efter min opfattelse overtrådt følgende bestemmelser i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 291 af 25. april 2005 om matrikulære arbejder:

§ 3, stk. 2.

Landinspektøren har ikke indhentet erklæring fra de berørte ejere om, at de godkender nye skel, eller givet ejerne skriftlig meddelelse om det afsatte skel på baggrund af resultatet af den annoncerede opmåling i november 2004.

§ 4, stk. 2.

Landinspektørens brev af 15. november 2004 har ikke karakter af en høringsskrivelse til ejerne.

§ 17, stk. 1.

Landinspektøren har gennemført ejendomsberigtigelse uden at indhente erklæring fra ejerne, og uden at disse har påvist det skel, som de anser for gældende.

§ 27, stk. 1 og 2 og § 28, stk. 1-3.

Det nye skel i matriklen er ikke afmærket i marken og dermed ikke tydeligt på stedet. Skelpunkt 334 er på måleblad anført som ”skel – nyt ej afmærket”. Af senere oplysninger fremgår, at punktet har karakter af ”knæpunkt”, som skulle have været afmærket for at kunne registreres i matriklen.

Skelpunkt 333 er i henhold til måleblad markeret med jernrør med skeltegn i november 2004. Ved Kommunes besigtigelse den 11. maj 2007 var det ikke muligt at finde nogen skelmarkering på den angivne placering. En efterfølgende opgravning på stedet har heller ikke afdækket nogen markering. En skelmarkering på stedet er aldrig bemærket af ejerne.

Skelpunkt 336 er på måleblad anført som ”skel – nyt ej afmærket”.

.....

Det er umiddelbart indtrykket, at målingen i forbindelse med skelafsættelsen ikke er særlig omfattende i forhold til fixpunkter og terrængenstande af varig karakter. Så vidt det er oplyst fra Kommune, er det nye skel især fastlagt ved afstande til den eksisterende vejs asfalkant – en vej, som i henhold til lokalpressen netop overvejes udvidet.

.....”

I en e-post af 16. oktober 2007 har A afgivet supplerede bemærkninger til klagen. I e-posten står der bl.a.:

”....

I henhold til brev af 28. juni 2007 fra Kommune var man allerede fra starten af arbejdet i 2004 angiveligt af den opfattelse, at ”det gamle skel på en mere end 100 m lang strækning var beliggende indtil 1 m inden for vejens asfaltareal”. Det forekommer derfor kritisabelt, at L ikke allerede i sit brev af 15. november 2004 oplyste om denne opfattelse. I stedet sendtes en kopi af en ”uskyldigt” udseende standardrundskrivelse/”salgsbrev” for en landinspektørs ydelser til alene en af I/Sgårds ejere.

L’s rundskrivelse af 15. november 2004 rummer ingen konkrete oplysninger i forhold til den enkelte lodsejer, og giver alene indtryk af eventuelle ubetydelige skelændringer, som kan gå lidt til hver side, jf. at skel og dyrkningsareal på daværende tidspunkt var ret entydigt markeret i marken.

Rundskrivelsen rummer ikke nogen opfordring til at deltage i en fælles skelpåvisning, men følgende formulering: ”Såfremt De har ønske om at få

skellets beliggenhed påvist i marken, bedes De kontakte". Tilbuddet blev af flere lodsejere umiddelbart anset for sædvanligt tilbud om serviceydelse fra en landinspektør med fakturering til følge.

Det skal bemærkes, at Kommune og L i e-mails af henholdsvis 1. og 9. marts 2007 tilbyder at afholde en ny skelpåvisning i anledning af miseren. Trods adskillige rykkere herfra, blev denne aldrig til noget. I stedet gennemførte landinspektøren egenhændigt en ny opmåling den 6. juni 2007 uden forudgående aftale, og uden at give sig til kende hos mig på selve gården lige i nærheden. Landinspektørerne passerede mig i de forudgående dage flere gange i bil, mens jeg befandt mig på den aktuelle mark, uden at gøre holdt. I forbindelse med dette opfølgende arbejde udmåltes skelpunkterne som nævnt i min klage fra den eksisterende vejs asfaltkant. Ingen af skelpunkterne er fortsat afmærket i marken.

Det skal bemærkes, atvej på den pågældende strækning angiveligt ikke var eller er fastlagt i forhold til fixpunkter eller terrængenstande af varig karakter, hvorfor overførslen af skel fra den prøjsiske måling til det nu anvendte koordinatsystem må anses for ganske arbitrær.

Det skal i øvrigt præciseres, at der i sagen er udskilt mere, end der matrikulært er udlagt som vej, idet der under matrikelnummeret for det pågældende markareal aldrig har været anført et vejareal. Som vejareal har i matriklen altid været anført "0". Det fulde vejareal (eventuelt plus/minus nogle få cm her og der) har altid været matrikuleret særskilt. Kommune har i første omgang bibragt en anden opfattelse, blandt andet gennem sagsbetegnelsen "udskillelse afvej i matriklen".

....

Den beklagelige lære af sager som denne er, at borgerne for en sikkerheds skyld bør protestere og klage i anledning af selv tilsyneladende ubetydelige og rent formelle oplysninger fra landinspektører og myndigheder, for ikke op til flere år efter at blive "bondefanget" - uanset hvor meget dette vil trætte og besværliggøre landinspektørernes arbejde og offentlig forvaltning på området fremover."

Landinspektør L har i et brev af 23. oktober 2007 fremsat sine bemærkninger til den fremsatte klage. I brevet står der bl.a.:

"....

1. Den 15/11-2004

udsender jeg brev med orientering om udskillelse afvej, til samtlige berørte lodsejere med henvisning til § 3, stk 2 i bekendtgørelse nr. 650 af 7. juli 2003. Brevet medførte reaktion fra 2 lodsejere, med hvilke skellet er gennemgået i marken. Der er indhentet skelerklæring fra disse lodsejere, som er medsendt til Kort & Matrikelstyrelsen. Til brug for orienteringsudsendelse har vi anvendt udtræk fra OIS-serveren for at få oplysning om ejernes adresser. Der er udsendt orientering til samtlige lodsejere samme dag til den adresse, der oplyses i OIS-udtrækket. Ved flere

lodsejere på samme ejendom udsendes orientering til samtlige ejere. Der er på dette tidspunkt på den aktuelle ejendom 3 lodsejere: B (....), A (....), C (....).

....

2. Den 14/2-2007

udsendes kopi af Kort & Matrikelstyrelsens godkendelsesskrivelse, måleblad og udskrift over ejendommen fra web-matriklen.

....

3. Den 21/2-2007

modtages mail fra A. Herefter starter en længere korrespondance pr. mail mellem undertegnede og A frem til 10. april.

I dette forløb tilbyder jeg 1. marts, 9. marts og 10. april at gennemgå skellet sammen med A. A svarer ikke på noget tidspunkt på dette tilbud overfor mig. I kommunes mailkorrespondance med A skriver kommune flg. 24. april 2007: "Og vort tilbud om fælles berigtigelse står fortsat ved magt". A svarer samme dag kommune: "Jeg skal for en ordens skyld lige præcisere, at jeg ikke er til sinds at købe en skelpåvisning hos landinspektøren i forbindelse med et evt. møde i marken."

....

4. Den 12/3-2007

taler jeg telefonisk med fuldmægtig D, Kort & Matrikelstyrelsen om, hvilke ankemuligheder, der er og hvad jeg har mulighed for at gøre. Jeg har noteret følgende i sagen fra samtalen:

"Anke: skelforretning.

Reglerne er fulgt. Lodsejerne skal reagere inden 4 uger.

Tilbud til parterne om at gennemgå skellet sammen: dette ligger ud over, hvad der kan forventes."

5. Den 2/5-2007

sender Kort & Matrikelstyrelsen brev til A som svar på henvendelse fra denne. Dette brev har jeg modtaget i kopi. Endvidere har jeg telefonisk drøftet orienteringskravet med E (Kort & Matrikelstyrelsen).

Sideløbende hermed har jeg naturligvis været i kontakt med F i kommunes vejafdeling, og vi har sammen forsøgt at få en fornuftig dialog med A.

A har besluttet at indklage kommune for Vejdirektoratet og undertegnede for Landinspektørnævnet.

....

Jeg finder det vanskeligt at kommentere det fremsendte fra A, da A har fået svar på sine henvendelser fra os. Herudover har kommune bidraget med

oplysning af de nævnte spørgsmål overfor A, og ligeledes har han fået svar på sin henvendelse til Kort & Matrikelstyrelsen.

Jeg kan alene bemærke følgende omkring fakta:

6. A klagede via kommune til Vejdirektoratet ”over kommunes matrikulære udskillelse afvej” den 19. april 2007. Vejdirektoratet har fremsendt svar til A den 10. august 2007.

....

7. Den udsendte orienteringsskrivelse af 15/11-2004 har givet reaktion fra 2 lodsejere, der har ønsket skellet påvist. Ingen af de 3 ejere af matr.nr. 64 har reageret.

8. Vedr. skelpåvisning, har vi jfr. pkt. 3 tilbudt en gennemgang af skellet ved matr.nr. 64 flere gange. Vi har aldrig fået en rykker eller tilkendegivelse (f.eks. telefonisk) fra A, som har kunnet give mulighed for, at vi har kunnet lave en aftale om gennemgang af skellet.

9. Da sagen er godkendt ved Kort & Matrikelstyrelsen, vil jeg ikke kommentere detaljerne i den matrikulære sag.

10. Vi har en del opmåling iområdet, hvorfor vores målebil jævnligt kan ses der. Vi har også flere ansatte. Disse har ikke nødvendigvis kendskab til denne sag.

11. Jeg har udarbejdet et kort, som er dateret med underskriftsdatoen 6. juni 2007. Dette er opstået ved en sammenstilling af data med den hensigt at belyse de faktiske forhold på stedet sammenholdt med skellets beliggenhed overfor kommune og A.

....

Generelt vil jeg bemærke, at såvel kommune som jeg selv har fulgt op på A's skrivelser meget hurtigt, og at vi har gjort det i en saglig og ordentlig tone. Jeg har forsøgt at få mulighed for at yde A en service ud over det forventelige samt inviteret til dialog. Det er med beklagelse, jeg må konstatere, at A har valgt en anden vej.

....”

Som bilag til brevet af 23. oktober 2007 har landinspektør L bl.a. medsendt kopi af det brev, som hun den 15. november 2004 sendte til grundejerne langsvej. I brevet står der bl.a.:

”Vedr. udskillelse afvej,

Efter aftale med kommune påbegynder vi en opmåling af skellet mellem Deres ejendom ogvej, idet vejens beliggenhed i marken ikke er i overensstemmelse med registreringen i matriklen.

Det betyder:

1. Vejskellet vil blive registreret i matriklen med det forløb, den rent faktisk har i marken. Skellet vil blive registreret efter følgende principper:

- Ved bevokset dige, registreres skellet som værende fod dige mod vej.
- Hvor vejen og markerne ligger i samme niveau, registreres skellet i naturlig dyrkningsgrænse.
- Ved normale skråningsanlæg registreres skellet ved henholdsvis skråningsfod og ca. 0,6 m fra skråningstop.

Skellet vil i sideskel, der eksisterer i marken, blive afmærket med jernrør med skelmærke samt rødtoppet markeringspæl. Der vil ikke ske afmærkning af skellet ind mod dyrkningsjorder.

Ved sommerhusene på matr.nr. 42 og 258 vil vejskellet blive afmærket med skeljernrør i henhold til vejens faktiske forløb.

2. Der vil efterfølgende ske registrering på matrikelkortet af den faktiske, opmålte ejendomsgrænse mellemvej og Deres ejendom, og Deres ejendoms areal vil blive berigtiget i matrikelregistret i henhold til den registrerede ejendomsgrænse.

Denne henvendelse sker i henhold til ”Bekendtgørelse om matrikulære arbejder” bek. nr. 650 af 7. juli 2003 § 3 stk 2., hvor der står:

”Når offentlig vej eller sti udskilles ved arealoverførsel eller ejendomsberigtigelse, skal der foreligge erklæring fra ejerne af de ejendomme, arealet overføres fra, om, at de godkender det afsatte skel. Erklæringerne kan erstattes af erklæring fra landinspektøren om, at han har givet de pågældende ejere skriftlig meddelelse om skelafsætningen, og at de har haft en frist på mindst 4 uger til at forlange skellet påvist af landinspektøren.”

Såfremt De har ønske om at få skellets beliggenhed påvist i marken, bedes De derfor kontakte mig på tlf. – gerne så hurtigt som muligt og inden den 21. december 2004, idet jeg beder Dem bemærke den ovennævnte frist.”

Som bilag til brevet af 23. oktober 2007 har landinspektør L desuden medsendt et udtræk fra den offentlige informationsserver (OIS-server) dateret den 10. november 2004, hvoraf oplysninger om de 3 ejere af landbrugsejendommengård og disses adresser fremgår.

A har i en e-post af 5. november 2007 til Landinspektørnævnet afgivet bemærkninger til landinspektør L´s brev af 23. oktober 2007. I e-posten står der bl.a.:

”....

Ad. pkt. 3 og pkt. 8.

Jeg måtte bruge marts måned 2007 på at søge den opståede sag og regelgrundlaget på området afdækket gennem studier af forskelligt skriftligt materiale, og i den forbindelse søge aktindsigt hos Kommune og efterfølgende hos Kort- & Matrikelstyrelsen. Dette blev i første omgang anset for vigtigere end at rejse til for at se L eftervise skellet fra det modtagne matrikelkort - antageligt med sædvanlig regning for skelpåvisning til følge.

I e-mail af 24. april 2007 indvilges i Kommunes tilbud af samme dato om at arrangere en "fælles besigtigelse" for at få skred i sagen. Efter rykkere for mødet herfra den 29. april og den 8. maj 2007 afholdes mødet i marken den 11. maj 2007.

L meddeler imidlertid forfald. Som følge heraf, og det totale fravær af skelmarkeringer i marken, ser vejingeniør F fra Kommune sig ikke i stand til at drøfte forholdene, og forlader marken igen efter få minutter. Han lover at vende tilbage efter drøftelse af sagen med L. Jeg rykker herefter F (med kopi til L) for nyt møde med e-mail af 16. maj 2007. I brev af samme dato oplyser F, at han endnu ikke har haft mulighed for at aftale nærmere med L, idet han "ikke kan disponere over pågældendes kalender/tid". Med e-mail af 19. maj 2007 bringer jeg igen det imødesete møde i erindring over for F og L, og igen den 30. maj 2007. Jeg modtager aldrig nogen reaktion herpå.

...."

Den 15. september 2008 afholdtes møde i nævnet. Indklagede, landinspektør L var mødt. Klageren, A havde i en e-post af 12. september 2008 meddelt nævnet, at han ikke gav møde.

Landinspektør L forklarede, at hun den 1. oktober 2004 blev rekvireret af Kommune til at udskillevej i matriklen. Frem til den 20. oktober 2004 forberedte hun sagen og den 21. oktober 2004 havde hun et møde med F fra kommunen om tilrettelæggelsen af sagen. Herefter fortsatte hun sagens forberedelse og foretog foreløbig afmærkning med træpæle på stedet. Den 15. november 2004 blev der udsendt breve til lodsejerne med orientering om den foreløbige afmærkning af skel. Brevene, som er baseret på et af landinspektørfirmaet udfærdiget standardbrev, blev sendt til ejernes folkeregisteradresser. Med hensyn til klagerens ejendom blev der sendt et brev til hver af de 3 tinglyste ejere. Der er ingen af dem, der bor på ejendommen, men klagerens far, B, bor i området. Af de lodsejere, som reagerede på hendes orienteringsbrev, ønskede nogle at få skellene påvist, mens enkelte blot ringede for at blive orienteret om sagen. Hun sendte sagen til godkendelse hos kommunen den 4. januar 2005, og den 17. januar 2005 modtog hun sagen retur. De grundejere, som ønskede skellene påvist, underskrev skelklæringer den 5. og 6. januar 2005. Sagen blev indsendt til Kort & Matrikelstyrelsen den 9. februar 2005, hvor den blev godkendt den 31. januar 2007. Den 14. februar 2007 udsendte hun Kort & Matrikelstyrelsens registreringsgodkendelse m.v. til de berørte lodsejere. Den 21. februar 2007 blev hun kontaktet af A, og de har efterfølgende ført en længere mailkorrespondance, som bl.a. har ført til, at hun har tilbudt ham at påvise skellet i marken. A korresponderede samtidigt med Kommune om sagen. Hun var indstillet på at holde et møde med A, men hun ville gerne have kommunen med, da den også er part i sagen. Det lykkedes imidlertid ikke at få aftalt et sådant møde. Den 12. marts 2007 ringede hun til specialkonsulent D i Kort &

Matrikelstyrelsen, og de drøftede dels den relevante bestemmelse i § 3 i bekendtgørelse om matrikulære arbejder, dels hvad der kunne gøres i den konkrete sag. Svaret fra D var, at A måtte rekvirere en skelforretning. Den 2. maj 2007 svarede Kort & Matrikelstyrelsen på en henvendelse fra A, og hun modtog en kopi af styrelsens svar. Efterfølgende havde hun en telefonisk drøftelse med D om afmærkningskravet ved udskillelse af vejarealer, der grænser mod landbrugsarealer. Hun har løbende haft kontakt med Kommune, og de har sammen forsøgt at få en fornuftig dialog med klageren. Hun mener, at både hun og kommunen på en saglig måde har forsøgt at få en dialog med klageren.

På spørgsmål fra nævnet oplyste L, at hun fra de øvrige ejere af ejendommen alene har modtaget en mail fra C. I mailen oplyste C, at hun heller ikke havde modtaget brevet om den foreløbige afmærkning af vejudskillelsen. Derudover har hun ikke haft kontakt til de to øvrige ejere af ejendommen, og hun kan være i tvivl om, hvorvidt A repræsenterer dem i sagen.

På spørgsmål fra nævnet oplyste L desuden, at skelpunkterne i første omgang blev afmærket med træpæle, og at denne afmærkning forbliver på stedet, indtil den af andre årsager forsvinder. Da Kommune havde bedt om, at sideskel blev afmærket med jernrør, blev disse træpæle efterfølgende erstattet med jernrør.

Afslutningsvis anførte L, at A må rekvirere en anden landinspektør til at gennemføre en skelforretning, hvis han ikke er enig i hendes fastlæggelse af skellet. Hun mener selv, at hun har gjort alt for at overholde reglerne for udskillelse af offentlige veje i § 3 i bekendtgørelse om matrikulære arbejder. Hun påpegede, at A ikke er den eneste part i skelsagen, men at Kommune, som ejer afvej, også er part i forhold til skelfastlæggelsen.

Efterfølgende har A i en e-post af 10. november 2008 afgivet bemærkninger til landinspektør L's mundtlige forklaring for nævnet. I e-posten står der bl.a.:

”....

Ny oplysning er det imidlertid, at L skulle have forberedt sagen, og herunder foretaget foreløbige afmærkninger med træpæle i marken, allerede inden udsendelse af sin standard rundskrivelse af 15. november 2004, og uden først at have orienteret lodsejerne langs vejen (dette forhold forekommer at stride mod § 44 i lovebekendtgørelse nr. 494 af 12. juni 2003). L har således ligget inde med langt flere relevante oplysninger i sagen, end hun giver udtryk for i ovennævnte rundskrivelse til lodsejere om forestående opmålingsarbejde. I det omfang forvaltningsloven måtte gælde i forbindelse med landinspektørens arbejde for offentlige myndigheder forekommer § 19 i denne lov at være overtrådt. L har ikke ret i, at hendes skrivelse af 15.

november 2004 rummer oplysninger om en foretaget foreløbig afsætning af skel. Begrebet "foreløbig afmærkning med træpæle" er helt nyt i sagen.

Angående L's bemærkninger om bopæl skal oplyses, at jeg normalt arbejder og opholder mig på adressenvej 70 (lige ved siden af den aktuelle strækning afvej). Dette var også tilfældet i den relevante periode i efteråret 2004. Der er som tidligere nævnt aldrig bemærket nogen form for skelafmærkning, hverken i form af træ- eller metalpæle. Sådanne ville i efteråret 2004 have fremstået tydeligt i den nysåede vintersæd.

....”

Landinspektørnævnet udtaler:

Først bemærkes, at nævnet ikke har beføjelse til at fastslå den rette beliggenhed af det omhandlede skel mellem matr.nr. 64 og kommunevejen ”...vej”. Uenigheden om skellets beliggenhed kan alene afklares ved afholdelse af en skelforretning.

Når eksisterende vejgrænser ved ejendomsberigtigelse registreres som skel i forbindelse med udskillelse af ældre offentlige veje, gælder reglerne om skelerklæring i § 3, stk. 2, i bekendtgørelse om matrikulære arbejder (den dagældende bekendtgørelse nr. 291 af 25. april 2005). Det er i § 3, stk. 2, 1. punktum, bestemt, at der skal foreligge erklæring fra ejerne af de ejendomme, arealet overføres fra om, at de godkender det afsatte skel. Denne fremgangsmåde er i afsnit 7.2.2. i vejledning om matrikulære arbejder (vejledning nr. 46 af 18. april 2001) anført som hovedreglen. Landinspektøren kan imidlertid fravige hovedreglen og i stedet vælge at give de pågældende ejere skriftlig meddelelse om skelafsætningen, og give dem en frist på mindst 4 uger til at forlange skellet påvist af landinspektøren, jf. § 3, stk. 2, nr. 1. For de ejere, som har krævet skellet påvist, skal der foreligge erklæring om, at de godkender det afsatte skel, jf. § 3, stk. 2, nr. 2. Hvis en grundejer, der har fået meddelelse om afsætningen af skellet, ikke vil godkende dets beliggenhed, kan vejen ikke udskilles på den pågældende strækning. Skellets rette beliggenhed må da fastlægges ved en skelforretning, før vejudskillelsen kan ske.

På baggrund af landinspektørens forklaring sammenholdt med de fremlagte brevkopier og den fremlagte udskrift udvisende ejere af ejendommene og disses adresser lægger nævnet til grund, at hun den 15. november 2004 udsendte meddelelse til grundejerne langsvej om den foretagne skelafsætning, herunder til såvel klageren som de to andre tinglyste ejere af landbrugsejendommengård.

Nævnet finder, at landinspektørens udsendelse er sket på en almindeligt anvendt måde og på forsvarlig vis. I den forbindelse bemærkes, at der ikke i bekendtgørelse om matrikulære arbejder eller andre steder er fastsat krav om, at landinspektøren skal sikre sig bevis for, at meddelelsen om skelafsætningen er kommet frem til grundejerne, når landinspektøren

vælger at give grundejerne skriftlig meddelelse om skelafsætningen efter reglen i bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 1.

Nævnet kan ikke følge klageren i hans påstand om, at den udsendte meddelelse om skelafsætningen fremstår som et ”sædvanligt tilbud om serviceydelse fra en landinspektør med fakturering til følge”. Nævnet finder, at orienteringsbrevet opfylder sit formål.

På baggrund af landinspektørens forklaring lægger nævnet til grund, at hun markerede vejskellet med en foreløbig afmærkning i form af træpæle, og at vejskellet således har fremtrådt synligt for ejerne af de ejendomme, hvorfra areal blev overført. Nævnet lægger ligeledes til grund, at træpælene efterfølgende blev erstattet med jernrør i samtlige skelpunkter, der markerede sideskel mellem tilgrænsende ejendomme, samt hvor vejskellet ikke grænsede mod dyrkningsarealer under en landbrugsejendom. For så vidt angår skellene mellemvej og de tilgrænsende dyrkningsarealer søgte landinspektøren Kort- og Matrikelstyrelsen om fritagelse for afmærkningskravet, hvilket blev imødekommet af styrelsen ved de matrikulære forandringsregistrering i matriklen. Kort & Matrikelstyrelsen kan efter bestemmelsen i § 1, stk. 3, i bekendtgørelse om matrikulære arbejder bl.a. dispensere fra afmærkningskravene i bekendtgørelsens § 27. Landinspektørnævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at landinspektøren ikke afmærkede samtlige skelpunkter mellemvej og matr.nr. 64,, der er et dyrkningsareal under landbrugsejendommen, da landinspektøren i overensstemmelse med den administrative praksis, som er beskrevet i afsnit 17.2.1. i vejledning nr. 46 af 18. april 2001 om matrikulære arbejder, kunne forvente, at afmærkningskravet kunne fraviges.

Endelig har klageren fremsat påstand om, at forvaltningslovens § 19 er overtrådt, hvis landinspektørers arbejde for offentlige myndigheder er omfattet af forvaltningsloven. Forvaltningsloven omfatter imidlertid ikke landinspektører, da de ikke udgør en del af den offentlige forvaltning.

På baggrund af det anførte frifindes landinspektør L.

Thi bestemmes:

Landinspektør L frifindes.

Lars Buhl

Mogens Heinsen

Lars Bakhom Pedersen